

Translation / Traduction

Translated by Laura Wiseman, York University

**Introduction to Yampolsky's "Letters from Canada"
in *Ha-Dror***

Ha-Dror was an early 1900s Hebrew periodical published in New York. It circulated in major Jewish populations in Canada and the United States and covered everything from politics to poetry. Reuben Brainin (1862–1939, b. Liady, now Belarus), the author, intellectual and Hebraist, edited *Ha-Dror* as well as several other Hebrew and Yiddish newspapers. Brainin's education and work took him to Vienna, then Berlin, New York and Montreal. His studies covered classical Hebrew religious texts, *Haskala* literature, and the work of modern Zionist thinkers, Herzl among them. His Yiddish publications, such as the *Keneder Adler* (The Canadian Eagle), helped Yiddish-speaking new Canadians stay *au courant*. *Ha-Dror* ('The Swallow') apprised readers of the status and civic activity of Jews in their respective North American environments. In general, Brainin was dedicated to both Yiddish writing and promoting literary activity in early modern Hebrew.

Judging by the tenor of the introduction to the first "Letter(s) from Canada" below, Brainin might have persuaded Isaac Yampolsky to serve as the Canadian Hebrew correspondent. He otherwise appears to have been a Yiddish journalist. Yampolsky depicts early twentieth-century Canadian and American Jews as being at identical stages of Jewish development in terms of immigration, acculturation, and involvement in public life. Present-day demographers, however, would contest some of his analogies. Yampolsky affords us a look at some "routine" internecine strife in organized societal and synagogue life. He presents insight into the latest developments in North American Jewish education as well. *Imagine*: schools with *prinšipalim*, as opposed to *batei midrash* with a Rosh Yeshiva.

In the second "Letter," Yampolsky examines the 1911 parliamentary election results from several points of view. In the process, he notes Canadian Jewry's outlooks on shifts in the Conservative and Liberal parties' positions, and provides a window into Jewish reactions to Canada–U.S. trade reciprocity.

Yampolsky adopts an expressive, flowery Hebrew, pollinated with biblical, hermetic, and talmudic legal phrases. Several factors inform his style. One is Yampolsky's conversance with the written Yiddish of his day, some of it similarly flowery. A second is the interpolation of idioms drawn from classical Hebrew. Their intertextual echoes enrich the articles' meaning and texture. A third factor is that Yampolsky wrote during the revival phase of communicative Hebrew; writers often improvised with more, rather than fewer words, until shorter neologisms and loan words took root.

There's a twofold challenge in translating Yampolsky's work: one, reducing his copious verbiage sufficiently for today's reader, yet remaining faithful to the correspondent's sense; and two, maintaining *enough* verbiage to impart Yampolsky's personal flair. His style runs to assonance and alliteration, with double and triple examples.

Yampolsky, Y. "Letters From Canada." Ha-Dror. New York, 22 September 1911. Pp. 68-69.

הדרור

68

ספרים בריינין

מכתבים מבבל

מספר היהודים בבבל לא רב הוא. רובם סתוררים בבביל, בירת בבל, ובניר אגנלך. עד לפני עשרים שנה היה מספר היהודים בבבל רק אלפים אחדים, וכמעט כלם היו סאלה שבאו מארצות הערב, אשכנז, צפת, חולנית, ואונגר. בשנים האחרונות התישבו באנטרן לבדה כעשרה אלפים יהודים מארצות המזרח, ואולי עוד יותר (כי ספרה מיוחדת אין ליהודי בבל) ורובם באו מגליציה. המסחר עם אבנים יקרות, בחריטת השפופרת, והפועלים בהם, ששכרם רב, נמצאים בידו היהודים האלה, ויש מהם שעשו עושר בחורוואת. בין היהודים האלה נמצאים בעת האחרונה גם רופאים ועורכי דין וחוספים מקום חשוב בחיי החברה הבבלית. אף כי בבלנים אנונים המה בדת התולדות. והיהדות שבאנטרן מצטיינים בגדירותם ובפערותם לטובת אחיהם העניים והגררים ברובא ובגליציה. בין החברות הציוניות שבאנטרן מצוינות בעבודת הפזורה, ויש להן גם ירחון ציוני בשפת צרפת. גם בית-ספר עברי, בחלף של סחרי אבנים טובות המצאו כמעט רק יהודים, ובניהם מהי מספר של יהודי תורכי, אשר השפה העברית שגורה בפייהם. העומדים בראש האופרה היום הפלמית, היהודי בבלני, עומדים יהודים, והוא גם נחשבת על ידם.

מספר היהודים העבריים בבביל עולה אלפים אחדים, וכמעט כלם עשירים. מהם נקניקים, סחרי-הבורסא, רופאים, עורכי דין, פרופסורים וסוחרים גדולים. ראש האוניברסיטה בבביל הוא יהודי, אגרי אחד מראשי האי"א. האחים פילפסון, משפחת פילפסון מי שהיה מיהודי ועורבה של ה"אלל", ציוטונג דעם יודענטהוסט" בבבילין, אחד מהם הוא פרופסור להבמת-הצמחים באוניברסיטה וגדול במקצוע שלו וחשני הוא חודר דגל ועמם בצרפת צבור. העניינים של המלך לאופולד הקט היה יהודי וסאטוועל שמו. היהודים הללו התבוללו במדה מרובה ומכונים מנכות על יהודי-המזרח ועומדים רחוק מהם, אף כי בעתות צרעה יעזרו להם וגם זאת רק כגדברים ולא כאחים בני עם אחד. בשמנה שנים האחרונות התשובו בבביל אלפים אחדים מיהודי רוסיא, וכמעט כלם מתגרנים ממלאכות שונות, מיהודים מעבודות החיות ומעשיות פפרוסים, מפלאות התפירה, בני ברים ושפלות נשים, ממלאכות הגרנות והצביעה, ומעושים וכלים ותגרנים פעונים. וכמעט כלם חיים חיי עוני. עוד מעט ותחיה גיטת מיהודי ליהודים האלה. יהודי העיר שבבבלית, ביחוד באנטרן, הולכים ומענים מעט מעט את דעתם והשקפתם על יהודי המזרח, שהתייחסו להם עד העת האחרונה כבז ובחשד. מרעיהם ושלל מרעיהם צריכים המה יהודי-העיר לבחור ולחיות את אחבת העבודה.

העבודה ובמכרות-החם הבלנים ומכרים אותם על פני האינו-ליריום מבני האומות האחרות, ועד כי מלכר שמהם מוסמים להקצוץ שלהם עוד מסתפקים הם בשכר מועט. יש מן הסטורנים העברים העניים מר"ם העובדים שש' שעות ביום בבתי העבודה בחר פועלים משומים ויותר שעות היום וחללה לומדים הם באוניברסיטה.

מצוינת היא בבלית בוח שחיהודים בה אינם לוקחים כל חלק אף במשהו לא בלעגות ולא בחספנות. ההפך מזה אני רואים בחולנית, שחיהודים הצמינו בכל מספעות ספרות ועומדים גם בראש העיתונים הגדולים. גם באמנות הבבלית אין יהודים תופסים כל מקום. בימים האחרונים מורש רוח אנטישמי עתונים ידועים ובספרות המסכנה הליריקות, והוא מרחיקת את היהודים מכל משרה פופדור, אולם העם הבלי אינו אנטישמי.

לינק 6 ספטמבר

יאמפולסקי

מכתבים מקנדה

אין בין אמריקה וקנדה כל שוני ערכין. אלא שני חומיון בלבד. ובכן אף למותר הוא להציע בכתור המופיע באמריקה מדור בפני עצמו למכתבים מקנדה, אבל מכיון שמעט עורף "הדרור" הנכבד חזק עליו והמיל עליו את התפקיד הזה, איני רשאי לסרב לו ואחריותי עליו:

קנדה, בכל היותה בערך שטחה הגדול כמעט כארצה כולה, ובכל היותה מכללת בפני עצמה ובכלה מארצות אחרות, אינה בערך תושביה המעטים, שבעה מיליונים בספר, אלא מושבה קטנה החוסה לתל רפיונה תחת דגל אנגליה. אולם בכל זאת הגדולה ממנה מבנין, בהכמה אמריקה וכן הוא גם ביחס אחינו היהודים נחיתו קנדה גם הם עומדים לרגלי מספרם הרב, סך שנים אף במספר, ולרגלי קרבת המוקד. תחת השפעת אחינו שבארצות הברית, ובכן אין, כמובן, לחפש ביהדותם של אחינו בקנדה מה שאין בזה של באמריקה, כי שוים הם לכל דבריהם בצביונם, במעמדם וברוחם. רוח אדר לכלם.

ואם יחקרני הקורא לדעת: לאן רוחם של אחינו בקנדה נוטה? ואשיב לו: כלל לא לאחינו במאבצות הברית וחקרם. אם היהודים שלחם טרם המפיקה ההיסטורית לטובת עליה צורך קטן, מדוע תרדוש זאת מאחינו

ההסתפקות במעט וכשרונות-הרוח של יהודי המזרח, ובמקרים ידועים מושפעים הראשונים מאחרונים. באנטרן מתקיימת הברה לחיבת הגורמים והגולים העובדים דרך עיר זו לאנגליה או לאמריקה. חברי הועד של החברה המזרחית המה כלם מיהודי-המזרח ובכונות אחים לצרה המה ממלאים את תפקידם באמנות.

היהודים ההולנדיים המתגוררים בבבלית, ביחוד המשפחות המיוחסות שבהם, לא התחננו עם יהודי-המזרח. אולם נחזות האחרונה מלרבים, "שואי-העבודות" ביניהם. זיוון חדש: היהודים ההולנדיים, מצאצאי יהודי ספרד, הולכים ויורדים בכלם לחברתי והכלכלי, ויהודי המזרח הולכים ועולים.

עד העת האחרונה למדו רוב הסטורנים העברים, בני רוסיא ופולין, ביחוד העשירים, בבתי מדרשי המדעים שבבביל, אולם בשתי השנים האחרונות עולה מספרם בעיר ליע' המסוכנת. לנבול אשכנז ורחוקת מבביל בשתי שעות. מספר הסטורנים העברים בני ר"ם בליע' עולה כיום לשמונה מאות, ורובם הגדול והמכריע לומדים במחלקת האינו-ליריום. המוסד למחלקת האינו-ליריום הקרא על שם היהודי מונטיפיורי (יהודי איטלי) הוא כמעט היותר מצוין בכל אירופה במה שנוגע למדורי האליקטריקה וכל ענפיה. הסטורנים העברים, ביחוד העניים שבהם המתגרנים בלחץ עד ומים לחץ, מצטיינים בשקידתם בעבודתם, ועל כן מתחילים אליהם המורים ומשכילי בלית בכבוד רב. בהמשכים תלמידות עבריות לומדות בליע' הכמות-המבט ורבות מהן נשואות לסטורנים. חדר-הספר של הסטורנים העברים מבוט בחותם רוס ורוח רוס שורר בו. על קירות חדר-הספר תלויות המנות גדולי רוסיא וקט המנות היהודים קרל מרכס ופרידננד לאל וכו' למצוא מקום בחדר זה. בחרף העבר נוסדה בליע' חברה חדשה בשם "חרות", שמספר חבריה עולה למאה ועשרים. חרות זו היא לאומית, ויש בין חבריה גם מהי מספר ציונים ואדוקים השפה העברית. מטרת החברה היא להפחין רשת-הספרות העברית והתורנית במרבית התלמידים והתלמידות העברים. גם ביבי ליתיקה להספרות האלה יסדו, ושעורי הנם למדור השפה העברית.

מספר היהודים בליע' ומסביבותיה עולה לשמונים משפחות ואולי פחות מזה. וכלם יהיה אדורלי בלנית מכבר הימים. משפחות אחרות מר"ם אין בליע' אף אחת. יהודי ליע' המה כלם אמירים וגם עשירים. מכרם כלם מהם סוחרים ובנקירים ועומדים רחוק מכל עבודת צבורית וענייני הפוליטיקה. כמעט כלם התבוללו, ואף יהדות קלושה אין להם. יש להם בית-הפלה לא גדול ויפה. אף הוא המיד ריק, גם בימים הגוראים. השוהט, יהודי אלום, הוא גם הרב והמטיף, אף אין לו כל עבודה לא כחור שוחט ולא כחור רב, גם לא ימיה, כי אין שומע. השפה השלטת בבית-ההפלה היא הצרפתית. האינו-ליריום העברית מבני ר"ם, שגמרו חק למדורים בבלית, מוצאים להם בנלל משרות בבתי

מחי היהודים באמריקה.

(חיים ושרטונים)

כאמור, באו הגה היהודים האשכנזים במשך שתי התקופות הראשונות של גירות היהודים לאמריקה והתיישבותם בה, כלומר: בה בעת ש"הוהב היה מתגולל בראש כל חצות אמריקה" ולאנטישמיות, אפילו היותר קלה, לא היה שום זכר בין האמריקאים העקרים.

הגרות לואז, וגם הגרות למצבם הקולטורי האירופאי, הספיקו אחינו האשכנזים להסתגל אל תנאי החיים החדשים במהירות נפלאה, ולעשות עושר ולאסוף חן, להתגלגל אל מנתי ותומרי המקום ולהתאמץ כבה, עד שרששו להם מקום ועמלם נכבד בין האמריקאים העקרים והתבוללו כמו, אמנם לא ברזו כי אם בהומד.

אחינו המזרחיים, שבאו הגה אחרי שחרל הוהב להתגלגל בחצות אמריקה וגם אחרי שכבר החלה האביה ליהודים למצוא מקום גם בלבבות האמריקאים החפצים, ושעמדו בנוגע להקלטתם האויפות במדינה נמכת פוז של אחיהם המערביים, לא יכלו כבר העקרים והתבוללו כמו, אמנם לא ברזו כי אם בהומד.

אחרי שהיהודים האשכנזים, ובכך שפרשו עניים, ו"דוקים" (כדף אל אחיהם המערביים) ולא יכלו, וגם לא הצעו, ברובם, להתבולל בין התושבים העקרים ולהתקרב אליהם, ומצד הדברים הביו אפילו לירי כף, שנתבוננו בחנינות, שפרשו בכל הערים והכפרים הגדולים שבאמריקה ובפרט בניו יורק, ובחוד במדינה ומדינת של העיר.

באופן הזה נבדלו יהודי המזרח מיהודי המערב שבאמריקה, ונתרחקו אלה סאלה מרחק רב למאד, עד שעתה הגם ממש שני עולמות שונים, שאינם מבנינים אלה את אלה בכל הצמח הם להבין איש את רעהו, והגם ממש כשני עמים, שבאותו הכה שונם בשבטים ובמקומות איש אל רעהו בו, באותו הכה עצמו, הגם נרחבים, מתרחקים ונמרים איש מרעהו.

שנים, היהודי המזרחי והמערבי, או "היהודי", ו"היהודי", כמו שמכנים אותם באמריקה, שניהם מכונים איש על רעהו כעל את שנתחם, והושעים זה את זה בדברים, שעל פי רוב לא היו ולא נבראו רק בדמיונם של שני האחים שנתרחקו עד כאן חסימותיה.

עתה אתן לפני קוראי, הדרור, רשימה קצרה מדמותו הרוחנית והעברית של "היהודי", אחיו המערבי.

כאמור, רובם של היהודים האשכנזים באמריקה הגם פאליטורים, עשירים, אמריקאים, כלומר: שכבר קבלו עליהם את חומרי אמריקה, ויועצים לחיות באמריקה ולהתענג כמנהגם.

היהודי הוא איש ואם ממש אמריקאי עקרי כלל תחנות ומשפטים, מפתח-שכר,

הקבוצ העברי באמריקה — כותב סופר ההיסטוריות—התחולל ונבנה משלש יסודים שונים, כלומר: מיהודים בני שלש ארצות ראשיות, שעל תכונותיהם ומבנם, מנהגיהם ומעשיהם, עניניהם וכל אופני חייהם הכלכליים והפרטים, התצונים והפנימים, התמרים והרוחנים, הנשמים והמסורים, הרמים והקולטורים, סבוך חותמם של אותן הארצות, שמישם נרדו ובאו לאמריקה. שלשת מיני היהודים, שעליהם נוסד הקבוצ העברי באמריקה ומתקיים גם עתה, אלה הם:

(א) היהודים הספרדים — אצאצי היהודים האנוסים והמגורשים מספרד, שהיו היהודים לגור לאמריקה ולהתישב בה, ושרבשות ביאתם לאמריקה מתחלת משנת 1492, כלומר: מאותה השנה שבה גורשו היהודים מספרד ושבה גם מצא קולומבוס את הארץ החדשה, את אמריקה. ביאת יהודי ספרד לאמריקה נמשכה עד שנת 1776, בעת התחוללה המחשבה האמריקאית הגדולה. את התקופה הזאת, בגירות, ונקיטת היהודים לאמריקה, ציינו סופרי ההיסטוריה בשם, "התקופה הספרדית".

(ב) היהודים האשכנזים, שהחלו לגור לאמריקה ולהתישב בה בראשית המאה ה"ח, ואשר מספרם נבר ביחוד באמצע המאה החדשה, בעת המדיניות בשנת 1848; ביאת יהודי אשכנז לאמריקה נמשכה עד השנים המאוחרות שבחצי המאה החדשה.

את התקופה הזאת ציינו סופרי ההיסטוריה בשם, "התקופה האשכנזית".

(ג) היהודים הרוסים — שהחלו לבוא בהמונים לאמריקה, ביחוד מעת שפרשו הפגומים ברוסיה, בשנת 1881.

את התקופה הזאת ציינו סופרי החיים שונים בשם, "התקופה הרוסית".

מיהודים הספרדים נשארו עד עתה רק מתי מעט. המה אמנם היו הראשונים, בין היהודים, שגדדו לאמריקה והתישבו בה, אולם יען כי לא באו בהמונים וגם מה נדרשו וסבלו למאד, נאלצו רבים מהם לעזוב את הארץ החדשה. רבים המירו את דתם והיו חיי האנוסים בספרד, ונבניהם נמשכו למגרי בין הגוים התושבים, ויותרם נתקברו אל אחיהם האשכנזים ונכלעו ביניהם, על כן נמצאות באמריקה רק שתיים או שלש קהלות עבריות ספרדיות, שרק בנוגע לעניני הדת הגם מובדלים מהאשכנזים, אבל מנוגע לראש עניני חייהם הגם תמיד נתושבים אל חברתם של היהודים האשכנזים.

ביחד עם היהודים מרוסיים נרדו הגה גם היהודים מרוסיה ונליציה, אבל לחיות שאלה האחרונים לא נרדו הגה בהמונים, על כן נכלעו בין אחינו הגורדים מרוסיה, ועל חברתם ויתחשבו.

שבמדת, שאינם אך סניג-קסן של יהודי אמריקה ובטלים בהם בששים!

אכן אולי ראוי היה היהדות של מדינה אמריקה קלה ב"הדרור" בכתיבת אפא וזמרא מתמנה גדולה, שבה, בהקטנה, השרטונים, ואת נמרים ובלטים. אם יש נימוק לסברה זו, או נביא אמריקה ומדינה ביהודי לגורה שזה: גם בקנהד כמו באמריקה כל אורה חיש הגא לכאן ותמריל הגלות עודנו על כתפיו, בראות מוסדות אחינו הרבים, בתי כנסיות ונבאיהם, החברות הרבנות ומנהיגיהן, העתונים הגדולים ולברירות, מיד. הוא בא ליד התפעלות גדולה ודומה הוא כי ארץ ישראל חדשה מצא; אכן בראותו עד מהרה את הריקנות שכלם ובטעמו אך מריטת וקן אתה של חיבה יתירה לנו, הוא מתפנה מיד משכרו התפעלותו וביא את צאצאו בעול הדולרים, וחם.

גם כמדינה ישנן קהלות רבות של יהודים אבל אף לא עדה ישראלית אחת. ואם רצונך לתק מספר הקהלות לך ומנה את כל בתי כנסיותיהן והבריתות הרבות והשונות העודות זו לזו והמתחלפות גם בינן לבין עצמן לשני ולפעמים גם לשלש, "עדרים" ותרע מספרן.

גם כמדינה כמו באמריקה ישנם רבנים ומיטפים, רבנים ומיטפים, חזנים ומלמדים, תלמידי תורה ופרינציפלים (זאת האחרונה היא מין מכת אמריקה שבעולם הישן לא ידעו) המתחרים איש ברעהו וכל אחד רוצה להכנות מחרבנו של השני.

גם מה כמו באמריקה היהודים קופץ בראש וכל מי שהתגלו לו חכ"ה די חוצפה הוא עולה לרובן.

גם מה כמו שם זכה הבורא אותנו כבערים הרואים את תקן האומה רק בהפרת דת את השואפים לתקן העולם על ע"י ורי הסמרת האומה הישראלית.

גם מה גם שם ישנם משכילים רבים הרואים: בשאט ובדאבן נפש על האנדרלמוסיות הזאת ומחשים, כי "עת לשחק" הוא, וגם מה כמו שם בועם החמון בחוש הבריא בכל נביאיו אלה להלוט שני אתר דבר חי, דבור המחיה את הנפש והמדינה אל הלב, אבל אין חן נפרץ בימי הועם האלה.

זוהי השקפה כללית רק בנוגע להמצב הרוחני של היהדות הקנדיה, אולם בנוגע למצבם החמרי של אחינו מה די אם נעיר על איני גרוע מזה של אמריקה ואולי עוד יותר טוב. על דבר מצבם המדיני בפרט, ופטי פרטותיהן של כל אחת משלש ערי מדינת מונטריאלי, טורונטו ובנינו, חברותיהן, מוסדותיהן ואגודותיהן ארבר במכתבי הבאים.

Translation

There is no appreciable difference between American and Canadian values other than variations in some areas. It is nevertheless an American newspaper's prerogative to designate a separate column for Letters from Canada. Since, however, *Ha-Dror's* esteemed editor's directive is the mandate with which he has charged me, I can hardly refuse. My obligation is to him.

Canada, despite being almost Europe's size, constituting an independent domain distinct from the United States, with seven million inhabitants, is only a small settlement under the rule of the Union Jack. Nevertheless, in matters of intellect and economy, Canada functions under the influence of America, its big sister in terms of population, wisdom and might. The same applies to our fellow Jews who have come to Canada, numbering approximately seventy thousand. Owing to proximity, they function under American influence as well. There is, consequently, no perceptible difference in the Jewish life of our people in Canada and Jewish life in America: they are alike in style, situation and sentiment. They are one in spirit.

And should the reader question me, wishing to know: In what direction does the thinking of our people in Canada incline? I shall reply: Akin to *lekh lekha*—*en route* to our brothers in the United States and to discovering their views.¹ If *their* Jewish life is not yet imprinted by history with a fixed form, why would you expect this of *our* people, Canadian Jews, only a fraction of American Jewry in number, and hardly distinguishable among them.

Indeed, Canadian Jewry may deserve a modicum of consideration in *Ha-Dror* as a microcosm of a big picture, whose outlines are more discernible in small scale. If there is an explanation for this hypothesis, we may link America and Canada through analogy:² in Canada, as in America, all newcomers who arrive with the rucksack of exile still on their shoulders—upon seeing our many institutions, synagogues, their *gabbais*, societies and leaders, large newspapers and their bureaucrats—are immediately astonished, imagining they have found the new *Eretz Yisrael*.³ Upon quickly noting, however, the institutions' emptiness, sensing even one iota of overblown affection for us, they become immediately disillusioned and soon submit to the yoke of the dollar and that's that.

In Canada, too, there are many Jewish communities, but not even one oriental community among them. And if you really want to know the number of communities, go count all their synagogues and their numerous and various institutions that incite each other, are divided from each other, and are even divided internally into two, sometimes three "sides"—and then you will know how many.

In Canada, like in America, there are rabbis and preachers, reverends and *mohalim*,

cantors and sages, Talmud Torah schools and principals (the latest American trend, unknown in the old world) who compete among themselves, each wishing to gain from the downfall of the other.

Here, too, like in America, laypeople advance to the top, and anyone upon whom the Holy One has conferred an ounce of *hutzpa*, dares to speak out in public.⁴

Here, too, like there, our Creator has merited young people who envision the advancement of the nation only through violation of religion, or who aspire to the perfection of the world only by means of the destruction of the People of Israel.

Here, too, like there, there are numerous intellectuals who regard this pandemonium with disdain and deep sorrow but fall silent, as it is a "time to keep silent."⁵ For here, too, like there, the masses unabashedly spurn all their prophets, and are hungry for revelation that revives the soul and touches the heart, but there is no prophecy in these days of fury.⁶

Just a general observation regarding the spiritual situation of Canadian Jewry! In regard, however, to our people's prosperity here, suffice it to say that they are no worse than American Jews, and perhaps even better off. Regarding their particular political situation, and the specific details of Canada's three major cities—Montreal, Toronto and Winnipeg—their societies, institutions, and associations, I shall write in my coming letters.

1

Cf. Genesis 12:1.

2

To convey "analogy" Yampolsky uses the hermeneutic term *g'zera shava*. It is a methodology of applying an established law to a new legal situation based on parallels in biblical wording.

3

"Rucksack and walking stick" were linguistic signals of long distance, dusty wayfarers who made their way to the temple from afar (see, for example, Deuteronomy Rabba, Va-Ethanan). The terms became incorporated in stock phrases used to describe new arrivals in Eretz Yisrael during the waves of *aliya* from countries of exile.

4

The original context of Yampolsky's expression—literally, ascending to the lectern—refers taking on ritual roles in public such as leading prayer and reading Torah. Here it refers more broadly to holding forth in public or holding public office.

5

Cf. Ecclesiastes 3:7.

6

The Talmud declares that the "spirit of prophecy departed" after the time of Haggai, Zekharia and Malakhi, corresponding with the early second temple period (BT Yoma 9B; Sanhedrin 11a; Sota 48b).

Yampolsky, Y. "Letters from Canada." Ha-Dror. New York, 13 October 1911. P. 122.

הדרור

122

עדיין הם חסידים שנואנים על חיוני כלל
ימלא חלילה. בריות מות באמת.

עדיין הם חסידים שנואנים על חיוני כלל
ימלא חלילה. בריות מות באמת.

— בין צעירי היהודים בחברון, שחיו
עד כה על חשבון החלוקה מורשת בעת
האחרונה שאיפה מרצת לנסות בעבודה
ויציעת כפיס. הם אמורים ליסד מסביבות
העיר קולוניאליזם לעבודת האדמה וביחוד למסע
עובדים ולמשל חללה.

בעמיתו של העתון העברי האנטישמ
"כרם" בחיפה יסדה שם הארמיניסטרציה
לפני איוה ופן קומיסר מיוחדת, שעסקה
בדריסת הספרותיים של יהודי החבר והשיגה
כל יעברו חוק ולא ישוהו בארץ יותר משלושה
הרשים. כנגד זה יצא שורות מאמרים הרופים
מאר העתון העברי הקומיסר השני "אליסיר",
ועתה נתבטלה הקומיסרית הנזכרת.

עונתי סלונקי מתאוננים, כי במגרש
העיר, הנקרא בשם "קאפאנא" ובעוד
סבירא אחרים הקרובים לו, שבעולם נמצאת
יותר מאלפים ומאיים משפחות יהודיות, אין
אף בית ספר יהודי אחד. האבות עצמם
לא יעברו חוק ולא ישוהו בארץ יותר משלושה
הרשים. כנגד זה יצא שורות מאמרים הרופים
מאר העתון העברי הקומיסר השני "אליסיר",
ועתה נתבטלה הקומיסרית הנזכרת.

למה רגזו?

הרב אבן-ששון כותב לנו:
לכונן העתון כלב על דבר הרעש שהסבו
העתונים ה"רגזניים" לגרמי מאמרי שנרשם
בהתחברות האחרונה, על "השלח". עלי להעיר
לך, כי בשלשה מאמרי האמור ל"השלח" לא
עלה כלל על דעתי שיעשה איוה רשע. ורשע.
וביחוד שכתבתי מאמרי זה רק בשביל
היהודים ברוסים וגליציה, ששם ישנם עוד
מיליוני יהודים מתפללים וברכות וילדים
ונערים לומדים ובישיבות, אבל מה
באמריקא מי יתפלל ומי ילמד? ומאי
נפלא שיצא מאיוה נוסח—התפלל ויבחר
הרגזנים ובאיוה מיתודות ומדרי למוד ויבחרו
המורדים והמסתכלים, אם באלה או באחרים.
בשביל יהודי אמריקאי תבתי מאמרי שנרשם
ל"הדרור". אחי להעיר על זה שבבועון
הנכבד, כי אין את נפשי להכניס ראשי
במסמכים וכוותים עם מי שחיהו.

מכתב אל המערכת

עם הכרזת הנושא של "השלח" יבחרו הכרזת העיתונים
החסידיים של "השלח" והחברות המאה והחסידיים של
עשרים וחמשה כרכים ופן אחרות — לכל זה נזה
אפילו ירחיק עיניו אחר — "השלח", שאף הוא החסידי
ל"השלח" השעשע שנה (בשתי המספרות), וזה רק
לי"ב כרכים במסגרת המספרות העתידית עתה יש
לכרז על ארבעים ושש כרכים, "החזיון".
אבל ברגז זה רוצה מערכת "השלח" ללחוץ במסגרת
שנאצא מסגרת העתון וירדע למספרות העתידית. ולפיכך
החליטה להוציא את "החזיון", שישלחנה בה כל סופרי
ה"השלח" ואחרי ש"השלח" ישתתפו במסגרת השעשע
שנחזיקוהו במסגרת כל הארבעים להקרא בשם סופרים

לפני כולם שנות עבודתו רק לגרמי אשלת
ברית המסחר (ב"ש"ר) בין קנדה
ואמריקה ותוצאות העתון נענות רק לגרמי
ההעשרה וביחוד לאחרי הארץ. ואחרי
המחירים והפועלים, הפועלים, והחובלים
והספרותיים. חלילה כל סבה לירוד ולראש
מות ואם זה הוא מה חלילה כל ההרדה לאחרי
נגד הקונסרבטיבים מתנגדי הרסיפריזם?
אך צחוק הוא לספר ברכים כי רק בזכות
ערכוב המושגים של שתי המלות "ליברל"
ו"קונסרבטיב" עלתה ביד קנדיטניו להציג
את המונח במלחמת הבחירה הזאת בתור
דון קישוטס נמורים. הן השם "ליברל" נהיה
מני או לניב נעים של אהבה ואחרו לאמן
היהודי, והשם "קונסרבטיב" נהיה למסגרת
קנאזת ואנטישמיות ופת בקנדה הוא מסגרת
ההפך מזה, והתובלה לעצמה של"ליברלים"
בקנדה הגם בכלל רק הצרפתים בני דת
הקתולית והקונסרבטיבים מהם רק האנגלים
הפרוטסטנטים, דיה להוכיח על אמתת
דבר. ובעזרת שבועי המושגים האלה חלילה
שקנדינו עמד במחנה היהודים ויפגעו: קוני-
סירבטיבים-עליון ישראל, בעוד שבאמת אין
כאן גנר רבים ולא יער. והראוי, כי מהה בכל
עון נגד ראש האוהדנים ברושט נתן הולד
אם לא המושגים האלה הם האוהדנים דמנטיקס?
מי מעיק ומבזיל את ההנהגה בנוסח ויליאמס?
אם לא הממשלה הליברלית של קנדה? איפה
וישנים אחינו יותר במוותם ושוליים אם לא
מורטואל אחינו ויבנים בין הקונסרבטיבים
האנגלים מאשר במסגרת וקניבין בין
הצרפתים הליברלים? ובכל זאת...

ובכל זאת כשם ברבע היהודים על
הבחירה בעד הקונסרבטיבים מר דושוטס
האנגלי לא נמנעו היהודים מכל האמצעים
להשפיע ערכו ולתתו לכומר קנאי ולשוא
ישראל, בעוד שבאמת הנהו סוחר מלמד
ועשיר גדול ורוחם מכל דעות קדומות נגד
אחינו. ודבר ידוע הוא כשיהיה מר דושוטס
לכם בנשגו לו בלונדון היה קרוא לשלחן הלוד
רוחשילד והוצע לפניו ליסד מושבות יהודיות
בכלאי הישוב החם של קנדה תחת הממשלה
שנתיסרו במשעבד הרוחק, עשה צד החסם
היה"א...

ועכשיו כשנצחו הקונסרבטיבים יראים

הם אתנו פן וקחו עתה נפם מהם.

אבל לאשרנו אין כל חשש נסמה נשקפת
לנו מהם, מהקונסרבטיבים, יען כי בעיניהם
היו כל משקנים רק משעה לירות ולא שום כלל
לכם בנשגו לו בלונדון היה קרוא לשלחן הלוד
הגון שצדדו בזכות הקונסרבטיבים. אכן הם
אלה האוהדנים אם באו בשביל האמת
אמורה אבל כונן, בדרגנו מרש, לשי יזה
ויסי את יוסי.

העובדה המעציבה הזאת ערה היא על
הערש של "דעת הקהל היהודי" בקנדה. ישן
פה דעות של גאורות רבות ושונות ולא "דעת
קהל" אחת. והוא סמן לארסוב להכשית כלן
ההעיר.

אולם אין רע בלי סוב. אם הבחירות

שכבר עברו תורניה דרך לאחיו בקנדה אך

התנהג בשעת הבחירות החריפות הממששות

ואבות, אין יצא ומסגרנו שכרנו, וזה היה

אות למבוכ.

י. יאמפולסקי.

מכתבים מקנדה.

ערב רח"ש נגמר אצלנו הבחירות לכית
המחוקקים בנצחון גדול להקונסרבטיבים
לארצון לבם של הליברלים שפלגו בכפף
חשם עשרה שנים ולמרות כל התעמולה של
אחינו היהודים שהרעישו עולמות לא להם
והתאמצו בכובו כל כחותיהם להשיב את
הליברלים לכבודם.

ועכשיו, אחרי הרעש, כראי וראוי הוא
לרן בכובד ראש אם אמנם שוה היה בכלל

הבחירות הרגילות. תחיל הרשעת ערכוב

מכריעות כמעט כלל, להביא ראשם בין שתי

המפלגות הראשיות האלה שביין מונח,

אחרי כי הן הן הנוטות רסן הממשלה

אמנם אחינו בני המפירות העליונות,

כלומר העשירים ותושבי המדינה מדור דור,

עומד מרחוק ולא ערבו לבם להתערב ברוב

המפלגות, יען כי ככר נתבשל תושב המדינה

יר צרכו וישו את הסכנה הנשקפת לאחיהם

אם ידחקו את עצמם בין המפיש והסדרי

ואף אלה שרק זה באו מארצות הגלות ובמסע

שנאורו, ואלו לרקוד אחרי עסקני צבירת,

פלגים עצומות ומלאו את האויר בפוליטיקה

עצמית, שבוה עררו רק צחוק של לעץ על

שפת שכניו שהבישו עלינו מנחה ובכבול

חיש כשחשומים: וכו' מה הם כי הרעישו

עולמות?

כידוע יצא הפרלמנט הקנדי בדיומוס עור

Translation

On Rosh HaShana eve our parliamentary elections ended with a great victory for the Conservatives, to the deep sorrow of the Liberals who had governed firmly for fifteen years. This, despite our Jewish people's propaganda, shaking up worlds not their own, and expending all their energy trying to restore the Liberals to their glory.

And now, after the commotion, it is fitting to contemplate in earnest whether it was indeed worthwhile for our people, some unemployed, whose opinions are of little consequence, to have intervened between these two major parties who control our wellbeing, given that they and only they pull the reins of government as they see fit.

In truth, Jewish members of the upper echelons, wealthy and longstanding citizens, kept their distance and did not feel obliged to intervene in the conflict between the parties. With their developed political sensibilities, they keenly sensed the danger for their brethren, were they to have placed themselves between a rock and a hard place.¹ Recent arrivals from countries of exile, however, who had barely become citizens, were foolish enough to go galloping blindly after our civic businessmen, filling the air with raucous politics, arousing the mirth and contempt of our neighbours. They regarded us dismissively, from on high, as if to say: Just who are you to rock the boat?!

As known, the Canadian Parliament fell from grace even before the completion of its term over the trade agreement (Reciprocity) between Canada and America, even though its ramifications pertain only to the captains of industry and farmers in particular. For our brothers, the minor merchants, workers, pedlars and purveyors, there was no reason whatsoever for concern. Under the circumstances, what accounted for all our people's trepidation directed toward the Conservatives who opposed reciprocity? Ludicrously, only as a result of a mix-up of the concepts underlying the two terms "Liberal" and "Conservative" did our leader manage to portray our votes in this election battle as entirely negligible. The term "Liberal" has since then become a nice expression of love and brotherhood to the Jewish ear, and the term "Conservative" has become a symbol of extremism and anti-Semitism. Here in Canada, however, it is quite the opposite. The fact is that the Liberals are quite simply the French Roman Catholics, and the Conservatives are quite simply the English Protestants, the essence of which proves the truth of my words. Aided by the mix-up of these terms, our businessmen brought a storm upon the Jewish faction, shouting aloud, "Conservatives are upon you, O Israel!"² when in truth that was nonsense.³

And as proof, who vehemently protested the leader of the 'Roman citizens' if not a Jew, a Liberal no less, and became a leader of Montreal's citizens? Who is impeding the flow of immigration, Williams-style, if not the Liberal government of Canada? Where else do our people dwell in greater security and serenity besides Toronto and

Winnipeg among the English Conservatives, or in Montreal and Quebec among the French Liberals? Nevertheless...

In spite of this, when Mr. Johnson was elected in the Conservative campaign, the Jews made every effort to criticize his position and to portray him as a fanatical priest and anti-Semite. In truth, he is an educated merchant, very wealthy, and removed from all ancient attitudes against our people. It is a known fact that this year when Mr. Johnson was in London he was summoned to dine with Lord Rothschild when he proposed to establish Jewish settlements in the warmer parts of Canada instead of those that were founded in the cold, desolate, far west under the auspices of the J.C.A.⁴ And now that the Conservatives have won, the Jews are afraid that the Conservatives will take revenge.

To our joy, however, there is no suspicion that Conservative revenge is in store for us. In their eyes, our efforts were but child's play and they paid us no attention. Apart from that, was there not also a fair number of us who sided with the Conservatives? Indeed, the latter did not turn up altruistically; rather, they intended, as is their wont, to retaliate.⁵

This unsettling fact is proof that there is no "public Jewish opinion" in Canada. Many opinions and various alliances exist, but no single "public Jewish opinion." This is not a good sign for our participation in politics. For our preparation for political power.

There is, however, no adversity without its virtue. Should the recent elections teach our people how to conduct themselves in the upcoming elections, we'll cut our losses. *That* will be a sign for good.

1

The writer uses the colloquial Hebrew equivalent: "between the hammer and the anvil."

2

Cf. Judges 16:20.

3

The writer employs the Hebrew idiom, "no bears and no forest" to convey no such thing.

4

The Jewish Colonization Association was established by Baron Maurice Hirsch in 1891 to help prepare Jews, particularly those from the Russian Empire, for immigration to, and settlement in Canada, America, and Argentina. For a period in the early twentieth century until World War I, the J.C.A. also helped redeem plots of land in Eretz Yisrael.

5

The writer uses an updated vernacular Hebrew expression for "retaliation," comparable to "an eye for an eye, a tooth for a tooth": "to strike Yossi with Yossi."